

dosarul nr.2rac-442/18

prima instanță: Judecătoria Ceadr-Lunga, (N. Lazareva)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul, (R. Petrov, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Avicola Vulcănești”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Avicola Vulcănești” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, intervenient accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, s-a casat hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătoriei Ceadr-Lunga și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Avicola Vulcănești” s-a admis parțial,

c o n s t a t ă:

La 04 mai 2016, SA „Avicola-Vulcănești” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gagauz-Gaz” prin care a solicitat încasarea din contul părâtei în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 2 062 846 de lei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în perioada anilor 1989-1991, SA „Avicola Vulcănești” a construit din propriile mijloace două conducte de gaz cu lungimea de 6575 de m., care au fost date în exploatare și până în prezent se află la bilanțul SA „Avicola Vulcănești”.

Astfel, începând cu data punerii în funcționare a acestor conducte, SRL „Gagauz-Gaz” a utilizat bunul ce aparține SA „Avicola Vulcănești”, livrând gaz natural consumatorilor terți, fără să plătească întreprinderii sume bănești pentru exploatarea conductelor de gaz natural.

În opinia reclamantei, faptul că SRL „Gagauz-Gaz” se folosește de conductele de gaz natural ale SA „Avicola Vulcănești” până în prezent, și primește beneficii din livrarea gazelor naturale persoanelor juridice terțe, se confirmă prin răspunsul nr. 14

din 04 aprilie 2016 emis de SA „Combifuraj Vulcănești” și răspunsul ÎCS „DK-Intertrade” SRL nr. 098 din 05 aprilie 2016.

De asemenea, dreptul de proprietate al SA „Avicola Vulcănești” asupra conductelor de gaz, cu lungimea de 3516 m. și 3060 de m. s-a discutat anterior în instanțele de judecată și nu a fost negat de către pârâtă, la fel se confirmă prin documente contabile, iar potrivit legislației civile tot ceea ce produce bunul, precum și tot ceea ce unește bunul ori se încorporează în el ca urmare a faptei proprietarului, a unei alte persoane ori a unui caz fortuit, revine proprietarului dacă legea nu prevede altfel.

A susținut societatea reclamantă că prin pretențiile expediate în adresa SRL „Gagauz-Gaz”, a solicitat să-i fie achitat prejudiciul cauzat pentru ultimii trei ani, însă cerința dată nu a fost admisă.

La 10 și la 14 octombrie 2016, societatea reclamantă și-a mărit cuantumul cerințelor acțiunii, solicitând încasarea din contul pârâtei în beneficiul sau a dobânzii de întârziere în mărime de 203515,21 de lei pentru perioada 05 aprilie 2016 până la 21 septembrie 2016 și a dobânzii de întârziere în mărime de 22550,01 lei pentru perioada 22 septembrie 2016 până la 13 octombrie 2016.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga, s-a admis acțiunea înaintată de SA „Avicola-Vulcănești” împotriva SRL „GagauzGaz”. S-a încasat din contul SRL „Gagauz-Gaz” în beneficiul SA „Avicola Vulcănești” prejudiciul material în mărime de 2 062 846 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 226 065, 30 lei, taxa de stat în mărime de 50 000 lei.

Prin decizia din 09 martie 2017 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Gagauz-Gaz” și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga.

Prin decizia din 18 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Gagauz-Gaz”, s-a casat decizia din 09 martie 2017 a Curții de Apel Comrat cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a admis cererea de apel depusă de SRL „Gagauz-Gaz”, s-a casat hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de SA „Avicola Vulcănești” s-a admis parțial. S-a încasat din contul SRL „Gagauz-Gaz” în beneficiul SA „AvicolaVulcănești” prejudiciul material în mărime de 1 670 271 de lei și taxa de stat în mărime de 50 000 de lei, în rest acțiunea s-a respins.

La 28 iunie 2018, SA „AvicolaVulcănești” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul în partea neadmiterii cerinței privind încasarea taxei pentru valoarea adăugată, cât și a dobânzii de întârziere, cu pronunțarea unei hotărâri noi în acea parte prin care să se încaseze din contul SRL „Gagauz-Gaz” în beneficiul recurentei, taxa pe valoarea adăugată la suma de 334 054 de lei, și dobânda de întârziere calculată la suma prejudiciului stabilit în mărime de 602 189,90 de lei. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În susținerea recursului declarat, recurenta a menționat că instanța de apel neîntemeiat a ignorat aplicarea prevederilor art. 619 din Codul civil.

Astfel, a notat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 317 din Codul civil, care statuează că tot ceea ce produce bunul, precum și tot ceea ce unește bunul

ori se încorporează în el ca urmare a faptei proprietarului, a unei alte persoane ori a unui caz fortuit, revine proprietarului dacă legea nu prevede altfel. Prin urmare, obligațiunea pecuniară stabilită de către Curtea de Apel Cahul este purtătoare de dobândă de întârziere și cade sub incidența prevederilor art. 619 alin. (2) din Codul civil.

În opinia recurentei, calculul dobânzii de întârziere urmează a fi efectuat pentru perioada 05 aprilie 2016 – 03 aprilie 2018, și va constitui suma de 602189,09 lei.

Cu referire la normele Codului fiscal, recurenta a notat că pentru prestarea serviciilor de locațiune, intimata urmează să-i achite taxa pentru valoarea adăugată, în sumă de 334 054 de lei (1 670 271de lei x 20% TVA).

Prin referința depusă la 15 octombrie 2018, SRL „Gagauz-Gaz” a menționat că recursul înaintat de SA „AvicolaVulcănești”, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost recepționată de către recurent la 27 aprilie 2018 (f.d. 184, V. II). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 28 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurenteii precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Avicola Vulcănești”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Avicola Vulcănești” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, intervenient accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan